

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 2/02

Ústavný súd Slovenskej republiky 16. januára 2002 na neverejnom zasadnutí senátu predbežne prerokoval návrh P. B. ml., bytom L. p V., ktorým namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 13 ods. 1, 2 a 4, čl. 15, čl. 16 ods. 2, čl. 18, čl. 19 ods. 1, čl. 35 ods. 1 a 3, čl. 39, čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 48, čl. 49, čl. 50 ods. 1, 2 a 6 a čl. 51 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 3 ods. 1 a 2, čl. 4 ods. 1, 2 a 4, čl. 6, čl. 7 ods. 2, čl. 9, čl. 10 ods. 1 čl. 26 ods. 1 a 3, čl. 30, čl. 31, čl. 36 ods. 1 a 2, čl. 38, čl. 39, čl. 40 ods. 1, 2 a 6 a čl. 41 ods. 1 ústavného zákona Federálneho zhromaždenia Českej a Slovenskej republiky č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne a čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 13 ods. 1, 2 a 4, čl. 15, čl. 16 ods. 2, čl. 18, čl. 19 ods. 1, čl. 35 ods. 1 a 3, čl. 39, čl. 40, čl. 46 ods. 1 a 2 a čl. 51 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 3 ods. 1 a 2, čl. 4 ods. 1, 2 a 4, čl. 6, čl. 7 ods. 2, čl. 9, čl. 10 ods. 1, čl. 26 ods. 1 a 3, čl. 30, čl. 31, čl. 36 ods. 1 a 2 a čl. 41 ods. 1 ústavného zákona Federálneho zhromaždenia Českej a Slovenskej republiky č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd rozhodnutím Krajského úradu v Trenčíne, odboru sociálnych vecí a rozhodnutím Okresného úradu v Prievidzi, odboru sociálnych vecí, ako aj čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 13 ods. 1, 2 a 4, čl. 15, čl. 16 ods. 2, čl. 18, čl. 19 ods. 1, čl. 35 ods. 1 a 3, čl. 39, čl. 46 ods. 1 a 2, a čl. 51 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 3 ods. 1 a 2, čl. 4 ods. 1, 2 a 4, čl. 6, čl. 7 ods. 2, čl. 9, čl. 10 ods. 1, čl. 26 ods. 1 a 3, čl. 30, čl. 36 ods. 1 a 2 a čl. 41 ods. 1 ústavného zákona Federálneho zhromaždenia Českej a Slovenskej republiky č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina

základných práv a slobôd rozhodnutím Krajského úradu práce v Trenčíne a rozhodnutím Okresného úradu práce v Prievidzi, a takto

r o z h o d o l :

Návrh P. B. ml. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 11. decembra 2001 doručený návrh P. B. ml., bytom L. p V (ďalej len „navrhovateľ“), nazvaný ako „Dodatok.....“.

Ústavný súd na základe obsahu návrhu vyhodnotil tento návrh ako nové podanie, pričom vychádzal z formulácie uvedenej v návrhu „... aby už ale naozaj konečne začal konanie a rozhodol nálezom o mojich žiadostiach na súdne konanie pred Vami..., ktoré dopĺňam o nový návrh (alebo podnet) na súdne konanie proti rozhodnutiu Krajského úradu - odboru sociálnych vecí v Trenčíne s číslom A 2001/05829-002 zo dňa 09. 10. 2001 a Okresného úradu – odboru sociálnych vecí v Prievidzi s číslom 2001/17450-001 KEZ zo dňa 20. 07. 2001“.

Predošlé návrhy, ktorých doplnením malo byť toto podanie, už ústavný súd prerokoval a žiadosť s číslom 15/5 z 29. júna 2001 vedenú na ústavnom súde pod sp. zn. Rvp 430/01-18 bola vybavená podľa § 23a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov a návrh s číslom 41/5 z 13. júla 1999 bol uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 54/99 odmietnutý, pretože ho podala zjavne neoprávnená osoba.

Navrhovateľ namieta nezákonnosť rozhodnutia Okresného úradu v Prievidzi, odboru sociálnych vecí, stáleho pracoviska v Novákoch, č. 2001/17450-001/050546 KEZ,

z 20. júla 2001, ktorým mu zvýšil dávku sociálnej pomoci zo sumy 1745,- Sk na sumu 1895,- Sk mesačne od 1. júla 2001 v zmysle opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky o úprave súm životného minima č. 232/2001.

Proti vyššie uvedenému rozhodnutiu sa navrhovateľ odvolal a Krajský úrad v Trenčíne, odbor sociálnych vecí, ako odvolací orgán potvrdil rozhodnutie Okresného úradu v Prievidzi a odvolanie zamietol.

Taktiež namieta nezákonnosť rozhodnutia Okresného úradu práce v Prievidzi a Krajského úradu práce v Trenčíne, avšak v návrhu nie sú uvedené ani spisové značky týchto rozhodnutí, a ani dátum ich vydania, ani čoho sa tieto rozhodnutia týkajú.

Ústavný súd už v predošlej judikatúre v rozhodnutí sp. zn. II. ÚS 12/97 uviedol: „Účelom čl. 46 ods. 2 Ústavy SR je zaručiť prístup k súdu každému, kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy. Prístup k súdu sa nezaručuje kedykoľvek, ale iba vtedy, ak zákon neustanoví inak. Uplatnenie práva zaručeného čl. 46 ods. 2 Ústavy SR vymedzuje zákon.“

Na základe čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti, preto preskúmava ústavnosť rozhodnutí ústredných orgánov štátnej správy, miestnych orgánov štátnej správy a orgánov územnej samosprávy, ktorými boli porušené základné práva a slobody. Preskúmanie zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy ústavným súdom prichádza do úvahy iba v prípadoch stanovených ústavou a zákonmi. V tomto prípade preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Okresného úradu v Prievidzi, odboru sociálnych vecí, stáleho pracoviska v Novákoch, rozhodnutia Krajského úradu v Trenčíne, odboru sociálnych vecí, a rozhodnutí Okresného úradu práce v Prievidzi a Krajského úradu práce v Trenčíne patrí do kompetencie správneho súdnictva. Preto ústavný súd nie je príslušný preskúmavať ústavnosť rozhodnutí uvedených správnych orgánov.

Navrhovateľ namieta aj neústavnosť rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne, ktorým zamietol odvolanie a rozhodnutie Národného úradu práce – Okresného úradu práce

v Prievidzi č. j.: 6066/97/V z 5. novembra 1998, ktorým navrhovateľ a vyradil z evidencie nezamestnaných, potvrdil.

Ústavný súd podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“ - platnej a účinnej v čase podania návrhu) rozhoduje o sťažnostiach proti právoplatným rozhodnutiam ústredných orgánov štátnej správy, miestnych orgánov štátnej správy a orgánov územnej samosprávy, ktorými boli porušené základné práva a slobody občanov, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Z vyššie uvedeného ustanovenia vyplýva, že ústavný súd nie je príslušný preskúmať obsahovú správnosť rozhodnutí všeobecných súdov.

Z rozdelenia súdnej moci v ústave medzi ústavný súd a všeobecné súdy vyplýva, že ústavný súd nie je alternatívou ani mimoriadnou opravnou inštanciou vo veciach, ktoré patria do právomoci všeobecných súdov. Ústavný súd musí pri svojej rozhodovacej činnosti zohľadňovať aj založenie právomoci krajského súdu ako správneho súdu vo veciach súvisiacich s rozhodovaním o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam správnych orgánov.

Navrhovateľ v návrhu namieta aj porušenie článku 48 ústavy Krajským súdom v Trenčíne, na prejednanie ktorého by bol ústavný súd príslušný, avšak neexistuje príčinná súvislosť medzi skutkovým stavom a porušením uvedeného základného práva, pretože rozhodnutie Národného úradu práce - Krajského úradu práce v Trenčíne zo 17. februára 1999 č. KÚP 31/odv./149-Bt. preskúmal súd a navrhovateľ neuvádza skutočnosti znamenajúce prípadné porušenie čl. 48 ústavy. Z vyššie uvedeného vyplýva, že v tejto časti je návrh zjavne neopodstatnený.

Nedostatok príslušnosti ústavného súdu nie je možné za súčasného právneho stavu odstrániť, a preto ústavný súd neskúmal splnenie ostatných procesných podmienok ani nevyzýval navrhovateľ a na ustanovenie právneho zástupcu.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.